EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 28.11.2007
KOM(2007) 747 lõplik

2007/0267 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse kindlustus- ja finantsteenuste käsitlust direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi

(komisjoni esitatud)

{SEK(2007) 1554}
{SEK(2007) 1555}

SELETUSKIRI

1) ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Ettepanekul on kaks eesmärki:

– õiguskindluse parandamine ettevõtjate ja riikide maksuhaldurite jaoks ning halduskoormuse vähendamine kindlustus- ja finantsteenuste käibemaksust vabastamise eeskirjade korrektse kohaldamise kaudu;

– varjatud käibemaksu mõju vähendamine kindlustus- ja finantsteenuste hinnakujunduses.

Need eesmärgid saavutatakse kolme ettepanekus sisalduva meetme abil:

– kindlustus- ja finantsteenuste käibemaksust vabastamist reguleerivate eeskirjade täpsustamine;

– maksustamise suhtes valikuõiguse üleandmine liikmesriikidelt ettevõtjatele;

– kulusid jagava rühma moodustamise lubamine, mis võimaldab ettevõtjatel investeeringuid ühendada ja jagada kõnealuste käibemaksust vabastatud investeeringute kulud rühma liikmete vahel.

Eeskirjade täpsustamine

Kindlustus- ja finantsteenuste käibemaksust vabastamise eeskirjade täpsustamise eesmärk on käibemaksuvabastuse ühetaolisem kohaldamine, mis parandab ettevõtjate õiguskindlust ning vähendab nende halduskoormust eeskirjade täitmisel. Täpsustamine koosneb järgmistest osadest:

– käibemaksuvabastuse kohaldamise tingimused põhinevad objektiivsetel majanduslikel kriteeriumidel, mitte tõlgendustel, mis toetuvad riikide eraõigusest tulenevatele kontseptsioonidele, mis on üks peamisi põhjusi tõlgendamise ja kohaldamise erinevustele liikmesriikides (nt peab kindlustus käsitlema riski ja pakkuma hüvitist); objektiivsed majanduslikud kriteeriumid tagavad, et käibemaksuvabastus laieneb tulevikus ka uutele teenustele, mis vastavad maksuvabastuse tingimustele;

– uutes eeskirjades on võetud kasutusele käsitlus, mille kohaselt hõlmab maksuvabastus ka kindlustus- või finantsteenuse järelteenuste osutamist, kui tegemist on selge tervikuga ja esinevad asjaomase maksust vabastatud teenuse eri- ja põhitunnused;

– võetakse kasutusele ühine ühtlustatud käsitlus kindlustus- ja finantsteenuse vahenduse kohta;

– võimaluse korral arvestatakse uutes mõistetes rohkem ka siseturueeskirjadega (nt investeerimisfondid).

Direktiivi ettepanekule on lisatud ettepanek võtta vastu määrus, milles sisaldub mittetäielik loetelu kindlustus- ja finantsteenustest, mida ei maksustata käibemaksuga või mille suhtes ei kohaldata maksuvabastust.

Maksustamise suhtes valikuõiguse andmine

Maksustamise valikuõiguse korral on ettevõtja see, kes otsustab, kas ta tahab olla tavaline maksukohustuslane. Kui ta seda õigust kasutab, on tal investeeringutelt sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus nagu kõigil muudel ettevõtjatel. Sellega luuakse finantssektorile võrdsed võimalused, mida siiani ei olnud, sest ainult väga vähesed liikmesriigid on andnud sellise äritegemise võimaluse ja sedagi erinevatel tingimustel.

Samas on ettepanek piisavalt paindlik, et liikmesriigid saaksid sellise valikuõiguse suhtes kohaldatavad eeskirjad ise täpselt kindlaks määrata, nii et see sobituks nende riikliku maksujärelevalve struktuuriga. Vajaduse korral tuleks direktiivi artikli 397 alusel ette näha rakendussätted ka ühenduse tasandil.

Kulude jagamine

Ettepanekus esitatud kulude jagamise mudeli kohaselt saavad eelkõige väiksemad ettevõtjad ühendada oma investeeringud (nt eriotstarbelised arvutitehnoloogiad), mis võimaldaks neil investeerida parematel turutingimustel ja jagada kulud käibemaksuvabalt rühma liikmete vahel.

- **Üldine taust**

Käibemaksust vabastatud kindlustus- ja finantsteenuste mõisted on aegunud ja põhjustanud liikmesriikides nende maksuvabastuste ebaühtlast tõlgendamist ja kohaldamist. Sidusrühmad seisavad vastakuti õiguslikult väga erinevate haldustavadega, mis tekitavad ettevõtjate ja maksuhaldurite jaoks õiguslikku ebakindlust. Selline õiguslik ebakindlus on põhjustanud kohtuasjade arvu kasvu ja suurendanud kõnealuseid maksuvabastusi kohaldavate ettevõtjate ja maksuhaldurite halduskulusid. Õiguskindluse parandamiseks ning ettevõtjate ja maksuhaldurite halduskulude vähendamiseks on vaja täpsustada kindlustus- ja finantsteenuste käibemaksust vabastamist reguleerivaid eeskirju. Seda järeldust kinnitasid 2006. aastal peetud avalik arutelu ja komisjoni tellitud sõltumatu uuring finants- ja kindlustusteenuste käibemaksuvabastuse majandusliku mõju paremaks mõistmiseks.

Teine probleem on varjatud käibemaks kindlustus- ja finantsteenuste hinnakujunduses. Kõik finants- ja kindlustussektori ettevõtjad püüavad oma konkurentsivõimet tõsta, sest üleeuroopalise turu loomisega kasvab nii nende omavaheline konkurents kui ka konkurents kolmandate riikide ettevõtjatega. Paljuski tänu vajadusele suurendada tõhusust on toimunud konsolideerimine sektori sees, kuid kulude kokkuhoidmiseks kasutatakse väga erinevaid strateegiaid. Sellesuunalisi arenguid kiirendab Euroopa finantsteenuste turgude laiem õiguslik raamistik finantsteenuste tegevuskava näol. Tänu kindlale liikumisele võrdsete tingimuste suunas tõstab nimetatud õiguslik raamistik kindlustus- ja finantsteenuste osutajate vahelist konkurentsi. Sellises keskkonnas on ettevõtjad võtnud kasutusele mitmeid meetodeid oma konkurentsivõime tõstmiseks, millest mõned levinumad on järgmised:

– allhange (eesmärgiga vähendada haldus- ja tööjõukulusid, nt väärtpaberite depositoorium, haldustoimingud jne);

– tegevuste ühendamine (eesmärgiga jagada kulusid, nt arvutisüsteemide ja tarkvara arendamine mitme panga koostöös või krediidiühingute asutamine, mida võib ühendada kontserniks või mis kuuluvad samasse kontserni);

– alltöövõtt (täiendava turustustaseme lisamine finantsteenuste või kindlustuse müümisel).

Kõnealuste meetodite kasutamine toob kaasa olukorra, kus ettevõttesiseselt luuakse vähem väärtust, kuid seda loovad kindlustus- ja finantsteenuste osutajatele teenuseid pakkuvad sõltumatud kolmandad isikud. Siin tekib probleem, sest kõnealuste teenuste suhtes ei saa kohaldada finants- ja kindlustusteenuste maksusoodustust ning nendelt tuleb arvestada käibemaksu. Sageli puudub kliendil õigus käibemaksu mahaarvamiseks, sest tema enda kindlustus- ja finantsteenused ei ole käibemaksuga maksustatavad. Kui puudub käibemaksu mahaarvamise õigus, siis on tegemist kuluga. Ettepanek sisaldab elemente, mis vähendavad sellist mõju kuludele.

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Artikli 135 lõike 1 punktid a–g ja artikli 137 lõike 1 punkt a ja lõige 2.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega**

Võimaluse korral arvestatakse uutes mõistes ka rohkem siseturueeskirjadega (nt investeerimisfondid, krediidireitingud, tuletisinstrumendid).

Ettepanek on osa komisjoni õiguskeskkonna lihtsustamise strateegiast (KOM(2006) 690 lõige 66). Lihtsustamisest võidavad nii ettevõtjad kui ka liikmesriikide maksuhaldurid. Seda kasu ei ole siiski võimalik arvuliselt väljendada.

Ettepanekuga parandatakse õiguskindlust ja vähendatakse ettevõtjate ja riiklike maksuhaldurite halduskoormust. Kuna sellel on positiivne mõju kuludele, siis ei tohiks see kindlustus- ja finantsteenuste jaehindadele negatiivselt mõjuda.

2) KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

- **Konsulteerimine huvitatud isikutega**

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloomustus

Dublinis 2004. aasta detsembris toimunud Fiscalis seminar, millel osalesid kindlustus- ja finantsteenuste sektori ning liikmesriikide maksuhaldurite esindajad;

Brüsselis 11. mail 2006 toimunud maksuteemaline konverents, millel osalesid kindlustus- ja finantsteenuste sektori ning liikmesriikide maksuhaldurite esindajad;

avalik arutelu sidusrühmadega 2006. aasta juunis;

Fiscalis seminar 2007. aasta märtsis;

esimesi ametlikke versioone sisaldavate töödokumentide avaldamine peadirektoraadi veebilehel 2007. aasta juunis;

ümarlaud sidusrühmadega 2007. aasta juulis.

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

2004. aasta detsembris Dublinis toimunud Fiscalis seminaril analüüsiti erinevaid ettevõtjate jaoks probleemseid valdkondi, eelkõige allhanke fenomeni, ning nii ettevõtjad kui ka liikmesriigid jõudsid järeldusele, et komisjoni teenistustel tuleb teha asjakohane seadusandlik algatus.

Selle seminari järelmeetmena tellisid maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi (TAXUD) talitused sõltumatult eksperdilt uuringu finants- ja kindlustusteenuste käibemaksuvabastuse majandusliku mõju hindamiseks ning pidasid mitmeid kahepoolseid läbirääkimisi liikmesriikide ning siseturu ja teenuste peadirektoraadiga (MARKT), mille tulemusel valmis alusdokument (töödokument TAXUD 1802/06), milles anti ülevaade tuvastatud põhiprobleemidest ja võimalikest tehnilistest meetmetest nende lahendamiseks. Kõnealust dokumenti arutati liikmesriikidega maksuteemalisel konverentsil Brüsselis 2006. aasta mais.

Teine Fiscalis seminar toimus 2007. aasta märtsis ning selle eesmärk oli õigusraamistikku muutvate poliitikate ning finantsteenuste piiriülese lõimumise majanduslike tegurite tutvustamine asjaomaste riikide maksuhalduritele. Programm hõlmas ka kehtivate õigusaktide rakendamisega seotud praktilisi küsimusi.

Õigusakti projekti arutati põhjalikult kõikide sidusrühmadega.

Ajavahemikus 9. mai 2006 – 9. juuni 2006 toimus Internetis avalik arutelu. Komisjon sai 82 vastust. Tulemused on avaldatud aadressil http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/article_2447_en.htm.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Eksperdiarvamuste kogumise valdkond

Uuring finants- ja kindlustusteenuste käibemaksuvabastuse majandusliku mõju paremaks mõistmiseks (pakkumise nr taxud/2005/AO-006).

Kasutatud meetodid

Sõltumatu uuring

Peamised organisatsioonid/eksperdid, kellega konsulteeriti

PriceWaterhouseCoopers

Märkused ja nende arvessevõtmine

Võimalike tõsiste ja pöördumatute tagajärgedega ohtude olemasolu ei ole mainitud.

Uuringu ja komisjoni enda tehtud analüüsi (töödokument TAXUD 1802/06) järeldused

ning sidusrühmade reageeringud olid sarnased, mis võimaldas maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadil kehtestada vajalikud prioriteedid ja keskenduda oma töös kõige asjakohasemate lahenduste leidmisele.

Eksperdiarvamuste avalikustamiseks kasutatud vahendid

Avaldamine peadirektoraadi veebilehel

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm

- **Mõju hindamine**

Kaalutud valikuid on täpsemalt kirjeldatud mõju hinnangus.

Nullprotsendiline määr, lk 31

Täiendavad maksust vabastatud teenused, lk 32

Ühetaoline sisendkäibemaksu osaline mahaarvamine, lk 33

Maksustamise valikuõigus, lk 34

Piiriülesed käibemaksukohustuslased, lk 37

Üks juriidiline isik ja piiriülesed tehingud, lk 37

Ühe maksukohustuslasena registreeritud rühm, lk 38

Kulude jagamise kokkulepped, lk 41

Vähendatud käibemaksumäär sisseostetud teenustele, lk 44

Muud võimalused, lk 44

Komisjon teostas mõju hindamise, mida on kirjeldatud tööprogrammis ning mille aruanne on kättesaadav dokumendi nr Taxud 15570 all.

3) ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

- **Kavandatud meetmete kokkuvõte**

Ettepanek koosneb kolmest meetmest:

- kindlustus- ja finantsteenuste käibemaksust vabastamist reguleerivate eeskirjade täpsustamine;

- maksustamise valikuõiguse üleandmine liikmesriikidelt ettevõtjatele;

- kulusid jagava rühma moodustamise lubamine, mis võimaldab ettevõtjatel ühendada investeeringuid ja jagada kõnealuste käibemaksust vabastatud investeeringute kulud rühma liikmete vahel.

- **Õiguslik alus**

Asutamislepingu artikkel 93.

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Ettepanek tehakse ühenduse ainupädevusse kuuluvas valdkonnas. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Ettepanekud sisalduvad direktiivi eelnõus; kindlustus- ja finantsteenuste käibemaksust vabastamist reguleerivate eeskirjade korrektseid tõlgendusi saab olla vaid üks, mida kohaldatakse kogu ühenduses; seda eesmärki on võimalik saavutada üksnes direktiivis 2006/112/EÜ sisalduvate aegunud eeskirjade muutmisega. Maksust vabastatud kindlustus- ja finantsteenuste osutajate investeeringute ühendamise ja nende rühma liikmete vahel käibemaksuvabalt jagamise lubamine nõuab asjakohast korda, mis toimiks ka piiriüleste skeemide puhul; sellist korda on võimalik kehtestada üksnes direktiivi 2006/112/EÜ muutmise teel.

Majanduslikel kriteeriumidel põhinevad selged eeskirjad vähendavad võimalike kohtuvaidluste ainest ja loovad õiguskindla keskkonna, kus eeskirjade tõlgendamise ja rakendamise suhtes erinevate liikmesriikidega kokkuleppimise halduskulud on märgatavalt väiksemad.

- **Õigusakti valik**

Kavandatud õigusakt: direktiiv.

Muud õigusaktide liigid ei oleks asjakohased järgmisel põhjusel.

Kehtivat nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ saab muuta üksnes teise direktiiviga.

4) MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

5) TÄIENDAV TEAVE

- **Lihtsustamine**

Ettepanekuga lihtsustatakse õigusakte.

Ettepanek sisaldab järgmisi lihtsustamise elemente:

– käibemaksuvabastuse kohaldamise tingimused kehtestatakse objektiivsete majanduslike kriteeriumide alusel, mis muudab käibemaksuvabastuse paremini hallatavaks;

– täpsustatakse, et maksuvabastus hõlmab kõiki kindlustus- või finantsteenuse koostisosi, kui tegemist on selge tervikuga ja esinevad asjaomase maksust vabastatud teenuse eri- ja põhitunnused; see vähendab potentsiaalsete kohtuvaidluste arvu;

– kasutusele võetakse kindlustus- ja finantsteenuse vahenduse ühine ühtlustatud mõiste; kindlustus- ja finantsteenuste suhtes kohaldatakse samu põhimõtteid.

- **Vastavustabel**

Liikmesriigid peavad komisjonile edastama direktiivi riiklikku õigusesse ülevõtvate sätete tekstid ning nende sätete ja käesoleva direktiivi vastavustabeli.

2007/0267 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse kindlustus- ja finantsteenuste käsitlust direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 93,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,[1]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,[2]

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[3]

ning arvestades järgmist:

(1) Finantsteenuste sektor annab olulise panuse majanduse ja konkurentsivõime kasvu ning uute töökohtade loomisesse, kuid saab oma rolli täita üksnes neutraalsete konkurentsitingimustega siseturul. Tuleb luua raamistik, mis annab õiguskindluse finantsteenuste ja nende turunduse ja haldamise käibemaksuga maksustamise suhtes.

(2) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivis 2006/112/EÜ[4] (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) sätestatud kehtivad finants- ja kindlustusteenuste käibemaksuvabastust reguleerivad eeskirjad on aegunud ja on põhjustanud ebaühtlast kohaldamist ja rakendamist. Eeskirjade keerukus ja haldustavade erinevused tekitavad ettevõtjate ja maksuhaldurite jaoks õiguslikku ebakindlust. See ebakindlus on põhjustanud arvukalt kohtuvaidlusi ja tõstnud halduskoormust. Seepärast on vajalik täpsustada, milliste kindlustus- ja finantsteenuste suhtes maksuvabastust kohaldatakse. See parandab õiguskindlust ning vähendab ettevõtjate ja maksuhaldurite halduskoormust.

(3) Maksustamise neutraalsuse tagamiseks peavad maksuvabastused olema seotud asjaomaste teenuste sisuga ning põhinema objektiivsetel majanduslikel kriteeriumidel, ning mitte sõltuma teenuseosutajatest.

(4) Ebakindlus tekib eelkõige siis, kui ettevõtjad ostavad teenuseid sisse sõltumatutelt isikutelt või ühendavad tegevused muude ettevõtjatega. Sellise ebakindluse

---

1 ELT C , , lk .
2 ELT C , , lk .
3 ELT C , , lk .
4 ELT L 347, 11.12.2006, lk 1. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2006/138/EÜ (ELT L 384, 29.12.2006, lk 92).

vältimiseks on asjakohane täpsustada, et tegevused, mis moodustavad kindlustus- või finantsteenuse lahutamatu osa, mille puhul on tegemist selge tervikuga ja esinevad maksust vabastatud teenuse eri- ja põhitunnused, kuulub asjaomasele teenusele kohaldatava maksuvabastuse alla.

(5) Kindlustusteenuste ja finantsteenuste vahendamise moodused on sarnased. Seepärast on kohane käsitleda kindlustus- ja finantsteenuste vahendamist ühte moodi.

(6) Kindlustus- ja finantsteenuste maksuvabastuste läbivaatamise eesmärk on tagada ka vastavus siseturusätetele, eelkõige finantsteenuste tegevuskavale[5] ja avatud investeerimisfonde käsitlevatele eeskirjadele. Käibemaksuvabastuste range tõlgendamise nõude täitmiseks peavad maksust vabastatud kindlustus- ja finantsteenuste mõisted olema mõnel juhul kitsamad siseturueeskirjades sätestatud mõistetest.

(7) Kindlustus- ja finantsteenuste osutajatel on järjest rohkem võimalik tehtud kulutuste sisendkäibemaks viia täpselt kokku maksustatava teenusega. Kui nende osutatavad teenused põhinevad teenustasul, on neil lihtne määrata nende teenuste maksustatav summa. Seepärast on asjakohane anda sellistele ettevõtjatele õigus ise maksustamine valida.

(8) Tihedam piiriülene koostöö aitab kindlustus- ja finantsteenuste osutajatel tõsta konkurentsivõimet ja aidata kaasa siseturu saavutamisele. Kui on täidetud maksustamise neutraalsuse põhimõte, võib anda ettevõtjatele õiguse valida ise maksustamine ja teha koostööd kulude jagamise eesmärgil.

(9) Seega tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt:

1. Artiklit 135 muudetakse järgmiselt:

a) Lõike 1 punktid a–g asendatakse järgmistega:

„a) kindlustus ja edasikindlustus;

b) krediidi andmine ja krediidi andmisega seotud laenude tagamine;

c) finantshoiuste ja kontode kasutamisega seotud tehingud;

d) valuutavahetus ja sularaha väljastamine;

e) väärtpaberiteenuste osutamine;

f) punktides a–e osutatud kindlustus- ja finantstehingute vahendamine;

[5] KOM(1999) 232.

g) investeerimisfondide haldamine;”

b) Lisatakse järgmised lõiked 1a, 1b ja 1c:

„1a. Lõike 1 punktides a–e ette nähtud maksuvabastust kohaldatakse kõikide kindlustus- või finantsteenuse koostisosade suhtes, kui tegemist on selge tervikuga ja esinevad asjaomase vabastusega teenuse eri- ja põhitunnused.

1b. Kui komplekstehing hõlmab eraldi kindlustuse komponenti, loetakse kindlustus eraldi teenuseks, mille suhtes kohaldatakse lõike 1 punktiga a ette nähtud maksuvabastust.

1c. Kui kaupade müümine või teenuste osutamine sisaldab krediidi andmist, mis ei ole eraldiseisev teenus, ei loeta krediidi andmist eraldi teenuseks ja selle suhtes ei kohaldata lõike 1 punktiga b ette nähtud maksuvabastust.”

2. Lisatakse järgmine artikkel 135a:

„Artikkel 135a

Artikli 135 lõike 1 punktides a–g sätestatud maksuvabastuste kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *kindlustus ja edasikindlustus* – isiku poolt tasu eest võetud kohustus maksta riski teostumisel teisele isikule kokkulepitud hüvitist;

2. *krediidi andmine* – raha laenamine või lubadus laenata raha;

3. *laenude tagamine* – vastutuse võtmine teise isiku võla eest;

4. *finantshoius* – raha deponeerimine hoiustaja nimel, kui hoiustega seotud õigused jäävad hoiustajale ja hoius kuulub tagastamisele vastavalt asjaomastele õiguslikele ja lepinguliste tingimustele;

5. *konto teenindamine* – rahakonto teenindamine kliendi jaoks;

6. *valuutavahetus* – käibeloleva raha ülekandega või sularaha pangatähtede või müntide vahetamise teenus rahakontol riikide valuutakursside alusel;

7. *raha* – käibeloleva või kaubeldava maksevahendi pangatähed ja mündid;

8. *väärtpaberiteenuste osutamine* – kaubeldavate instrumentide (välja arvatud kaupade omandiõigust või artikli 15 lõikes 2 osutatud õigusi näitavate dokumentide) müük, mis on väljendatud rahalises väärtuses, ja esineb vähemalt üks järgmistest asjaoludest:

   a) osalus ettevõtte või muu ühingu omakapitalis;

   b) võlausaldaja võlapositsioon;

   c) osakute omamine ühisinvesteerimisüksustes, mis investeerivad punktides a või b osutatud väärtpaberitesse, muudesse artikli 135 lõike 1 punktides

a–d osutatud maksust vabastatud finantsvahenditesse või muudesse ühisinvesteerimisüksustesse;

9. *kindlustus- ja finantstehingute vahendamine* – tasu eest teenuste osutamine lepinguosalisele, mille puhul kolmandast isikust vahendaja vahendab artikli 135 lõike 1 punktides a–e osutatud kindlustus- ja finantstehinguid;

10. *investeerimisfondid* – ühisinvesteerimisettevõtjad, kes investeerivad artikli 135 lõike 1 punktides a–e osutatud maksust vabastatud finantsvahenditesse ja kinnisvarasse;

11. *investeerimisfondide haldamine* – asjaomase investeerimisfondi investeerimiseesmärkide saavutamiseks tehtavad toimingud."

3. Artikli 137 lõike 1 punkt a jäetakse välja.

4 Lisatakse artiklid 137a ja 137b:

„Artikkel 137a

1. Alates 1. jaanuarist 2012 annavad liikmesriigid maksukohustuslastele õiguse valida, kas nad soovivad artikli 135 lõike 1 punktides a–g osutatud teenuste maksustamist.

2. Nõukogu võtab vastu artikli 1 rakendamiseks vajalikud meetmed vastavalt artiklis 397 sätestatud korrale. Kuni nõukogu ei ole selliseid meetmeid vastu võtnud, võivad liikmesriigid kehtestada üksikasjalikud eeskirjad lõikes 1 sätestatud valikuõiguse kasutamiseks.

Artikkel 137b

Liikmesriigid vabastavad käibemaksust maksukohustuslaste rühma siseselt oma liikmetele osutatud teenused, kui on täidetud järgmised tingimused:

1. rühm ja kõik selle liikmed on asutatud ühenduses või on ühenduse residendid;

2. rühmal on iseseisev tegevus ja ta toimib oma liikmete suhtes iseseisva isikuna;

3. rühma liikmed osutavad teenuseid, mis on käibemaksust vabastatud artikli 135 lõike 1 punktide a–g alusel, või muid teenuseid, mille osutamisel nad ei ole maksukohustuslased;

4. rühm osutab teenuseid üksnes oma liikmetele ja need on vajalikud, et liikmed saaksid osutada teenuseid, mis on käibemaksust vabastatud artikli 135 lõike 1 punktide a–g alusel;

5. liikmed hüvitavad rühmale üksnes oma osa ühistest kuludest, välja arvatud otsese maksustamise eesmärgil siirdehindadega seoses tehtud mis tahes korrigeerimised."

(5) Artikli 174 lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artikli 135 lõike 1 punktides b–g osutatud finantstehingute käive, kui need on kõrvaltehingud.”

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid, määrused ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembril 2009. Nad edastavad kõnealuste sätete teksti ning kõnealuste sätete ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

   Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud peamiste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub […] päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, […]

Nõukogu nimel
eesistuja
[...]